

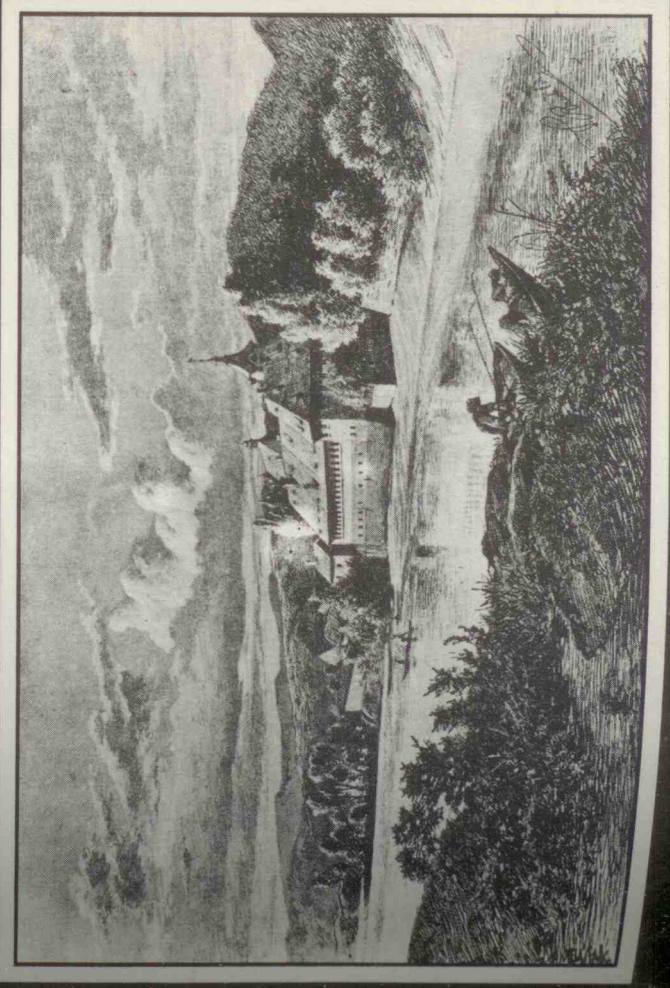
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

68 · 7

ROČNÍK V

Kukátko

252 29

DOBŘICHOVICE

z jednání MNV

HOSPODÁŘENÍ MNV DOBŘÍCHOVICE

ZA ROK 1988

Příjmy:

Vodní hospodářství	31.701,50	Převod z FRR	291.853,55
Školství	322.927,40	na akci "Z"	23.913,-
Místní hospod.	21.515,20	Převod z FRR na "O"	771.021,34
Výkup pozemků	56.173,89	Převod ze SP na "Z"	985.600,-
Příjmy z RO - celkem	432.318,02	Globální dotace	14.108,34
Daň zemědělská	34.112,50	Subvence IV - výkup	56.000,-
Daň z příjmu	30.893,-	Subvence IV - výkup objekt	492.903,70
Daň domovní	141.829,50	Subvence ZTV	1.236.696,-
Správní poplatky	13.930,-	úcelové prostředky	Ostatní prostředky
Poplatek ze psů	15.445,-		od vyššího NV
Deně a poplatky			17.000,-
celkem	236.204,50		Prostředky z f.r.
Vlastní příjmy			od vyššího NV
celkem	668.527,59		400.494,-
Nahodilé příjmy:			Celkem
z toho			4.663.219,82
fakul. poplatky	17.750,50	úhrn rozpočtovaných	příjmů:
pokuty dle vhl.			5.351.747,41
60/61 Sb.	2.100,-		
Příjmy z prodeje RD	349.163,60	Poznámky:	
úrok u SBČS	2.465,79	RO - rozpočtová organizace	
Ostatní nahod. příjmy	2.150,-	FRR - fond rozvoje rezerv	
Nahodilé příjmy		"O" - ostatní	
celkem	373.629,89	SP - sdružené prostředky	
		"Z" - akce Z	
		ZTV - základní technické vybavení	

V ý d a j e :

Vodní hospodářství	57.849,-	Místní hospodářství	391.816,49
Doprava	16.102,80	z toho:	18.875,80
Školství celkem	1.080.842,86	bytové hospod.	167.039,49
z toho MŠ (mateřská š.)	172.891,72	veřejné osvětlení	15.076,20
ZŠ (základní š.)	350.648,45	pohřebnictví	1.595,-
zvláštní škola	71.466,39	ostatní služby	18.444,-
šk. jídelna MŠ	92.930,20	veřejná zeleně	45.197,-
šk. jídelna ZŠ	222.827,10	čištění obce	111.381,-
Kultura:		skládky	563.012,04
z toho: OB	93.717,95	Stavebnictví:	
OB	33.850,10	bytová výstavba	
míst. knihovna	25.475,35	z toho	
SPOZ	12.048,50	zákl. techn. vybav.	458.323,-
míst. rozhlas	7.344,-	výkup pozemku	14.108,-
ost. činnost	15.000,-	výkup objektu	56.000,-
Vnitřní správa:	213.668,70	rekultivace	34.428,-
z toho požární sbor	12.007,-	Akce "Z" celkem:	2.734.829,54
obřadní síň	4.974,-	z toho	
poslanci NV	7.585,-	kanal.	988.231,67
správa MNV	189.102,70	BIOS	746.643,87
Sociální věci:	77.076,50	nein.suterén ZŠ	41.187,55
z toho pohřebné	33.934,-	kommunikace	222.224,-
peněžitá dávky	1.500,-	Úhrn celkem	5.228.915,88
všechné podpory	40.142,50	=====	=====
podpora rodin s dětmi	3.000,-		

O hlas.

Na plenárním zasedání dne 1. března se v disku-zi objevilo i téma stromů před nákupním střediskem, sloužících jako prostor pro inseráty, oznámení, apod., tedy jako jakási spontánně vzniklá informační tabule. Z řad občanů, ale před časem i z jednání kulturní komise MNV, vzešel návrh na zřízení jednoduché ohrádky okolo zmíněných stromů, na niž by bylo možno oznámení upevňovat, aniž by trpěly stromy. Po krátké disku-zi a poukázání na skutečnost, že

existence takových spontánních informačních ploch je v rozporu s platnými předpisy, byla záležitost jako obvykle uzavřena. Domníváme se však, že by bylo vhodné vše ještě jednou zvážit.

Informační tabule by měla přinášet informace. Aby informace informovaly a lidé byli informováni, musí tabule stát tam, kde lidé chodí, postávají, prostě jsou. Jinak celý ten řetězec nefunguje. Místo před nákupním střediskem vzniklo spontánně (stejně jako jiné místa tohoto druhu v obci), lidé si je prostě vybrali, proto-že jim k danému účelu vyhovovalo, plnilo svou funkci. Toto lze snad do jisté míry považovat za určitý výraz, veřejného mínění'. (Všichni víme, jak živá je dnes problematika respektování veřej-
ného mínění u nás i v řadě sousedních států.) Aplikací administra-
tivní metody, tedy odkazem na předpisy, bude takový problém sotva vyřešen na delší dobu. Nedostatek vývěsních tabulí, jejich špatný stav či nevhodné umístění a v důsledku toho i nedostatek informa-
cí povede zřejmě k periodickému ožiování tohoto problému. Nebylo by tedy lépe pokusit se o jakýsi kompromis? O sledění předpisu (je-li jeho dodržení nezbytností) s přáním lidí? Instalovat třeba v místě, které si takto veřejnost vybere, informační plochu či uzavíratelnou skříňku (nebo oboje), seznámit onu veřejnost se zně-
ním předpisu a poté vyvěšovat pouze ty inseráty, za něž podávající zaplatil příslušný poplatek, což by příslušný pracovník MNV před
vývěsním potvrdil příslušným registračním razítkem. Pravidla hry by byla všem zúčastněným jasná. To je konečnou princip zdrevého
fungování demo-k-racie, přistupuje k tomu ovšem i uvědomělé dodr-
žování sjednaných pravidel. Možností je samozřejmě daleko víc,
nejme jediní, kdo musí takový problém řešit. Nebo lépe: měli
bychom v y ř e š i t . Ve vzájemné disku-si. A ke spokojenosti
všech. To přece stojí za to.

A.CH. - J.O.

POSTŘEHY

Vážená redakce,

chtěl bych reagovat na "Malou glosu k Čšásku Navštivte Dobří-
chovice" z Kukátka č. 1/89. Vzhledem k tomu, že část "glosy" se mě
bezprostředně týká, chci uvést některé skutečnosti na pravou míru.

V měsíci září 1988 jsem v Anglické ulici u čp. 732 nově zalo-
žil trávník, který se v průběhu listopadu téhož roku začal zele-
nat. V tomtéž měsíci jsem se jednou v neděli vrátil s rodinou

jemňovali, není vždy třeba mnoho peněz. Stačí dobrá vůle a zamést si před vlastním prahem, případně o kousek víc a k všem společným mít větší nebo alespoň stejnou úctu a vážnost jako k vlastním".

JUDr. Josef Vlčan, Ke křížku 732

Milé Kukátko - naše vrbo,

oněhdy jsem šla od nádraží za jedním človičkem s velmi hlasitou samoluvou. Ty jeho výroky mne však tak zaujely, že jsem za ním prošla trasu až k sokolovně. Mý otrilí starousedlíci totiž už skoro naše okolí nevnímáme. Celou cestu jsem se styděla a přála jsem nám všem, abychom se konečně začali kolem sebe dívat bez rážových brýlí a s očima dokoraňan.

Vše, co jsem si zapamatovala, Ti posílám.

Alice Tylečková

Výlet náhodného turistu do letoviska u Prahy

"Tak, a už jsem ve vlaku. Ale fuť, ani si neseďnu. Mám smůlu, zrovna můj vagon zapomněli umýt. Oknem krajinu sice neuvidím, povodí Berounky je prý skvost, ale pokochám se aspoň v klidu, až vystoupím. Prý je tam i zámek.

Á, starodávné nádražičko, ale podchod novější. Hopsa, to to stříkalo, už mám vodu v botě. A to přišlo včera. Vida, výletní res-taurace hned u nádraží. Ale pozor, samý bodlák, rozbitý plot se válí mezi trnami, jak to asi vypadá uvnitř. Ne, nejdou tam. Až snad někde na náměstí. Již slyším slabé zurčení nějaké lesní bystřiny kolem příkrých cest od lesa. Ale potůček novoní - on přímo smrdí. Neměli by ten les tak přehnojovat.

Raději přejdou tady na chodníček. Hrome, skoba na kalhotech. Nojó, toho trní a křoví, asi se tudy nemá chodit, protože zde není zábradlí. Čert vem skobu, hlavně že mě nemusejí tahat z kolejiště. Zatím si Berounku nebudu prohlížet, abych někam nevlít.

No a zavřené závory. Nějakých 20 minut mě nezabije, aspoň krásně vidím na zámek. To si ti naši předkové vybrali místo! Není pondělí, tak mi snad prohlídka neutuče. No nezdar, ten mě ohodil. A přitom přišlo včera. Ahá, naši silničáři opravovali kanál a chtěli přinutit vodu, aby tekla do kopce. Ale ona, mrška, nechce. No, sned na mostě bude foukat a trochu proschnu. Hurá, fouká i zespod. To je nápad. Průhledy na stříbropěnnou řeku přímo ve vozovce. Večer

k domovu. Proti nám šli Anglickou ulicí dva mladší manželé, dopro-vázeli starší paní. V místě, kde začínal čerstvě založený, zelená-jící se trávník, paní odbočila a šla dále po trávníku. Když asi po dvaceti metrech chůze přišla až ke mně, zeptal jsem se jí "Ne-vedí Vám to?" - myslel jsem tím chůzi po trávníku. Zřejmě mi ne-rozuměla, protože v té chvíli projížděla o ulici dál hluchá sběr-na na kůži. Opakoval jsem dotaz "Nevadí Vám to?" načez paní řekla "Promiňte" a krácela dál směrem k nádraží. Tuto situaci zhodnotil autor "glosy" -zu- jako "dosti hrubé napedení". Autor v glose píše o "vyhýbání se kalužím". Skutečnost je taková, že v této době zde žádné nebyly, protože sám se svou manželkou šel stále rovně Anglickou ulicí, aniž by se čemukoliv vyhýbal. A i kdyby zde byly, domnívám se, že kaluž uprostřed vozovky lze obejít ze dvou stran, aniž je nutné ničít zakládání trávník. Na dokreslení uvádím, že jen za zakoupení travního semena jsem zaplatil přes 350,- korun a vě-noval několik desítek hodin o sobotách a nedělích na úpravu te-rénu.

Dále mě autor kárá za to, že uvedený trávník jsem ohradil ostatným drátem a hájil jsem jej jako soukromý majetek. K tomu po-dotýkám, že v jarních měsících roku 1988 jsem vybudoval trávník i v ulici Ke Křížku. Dokud jsem jej neohradil, byl sotva klíčící trávník prakticky denně ničen zejména mladými cyklisty a i někte-rými důchodci, přestože v tomto místě na cestě minimálně tři roky žádné kaluže nebyly. Dnes je zde vzrostlý trávník a občané, jdou-cí kolem, kvitují upravený vzhled ulice. Drátěné ohrazení jsem samozřejmě odstranil. Autorovi glosy chci touto cestou vzkázat, že stejný cíl sleduji i v Anglické ulici. Nemám tedy seběmenší záměr přivlastňovat si veřejný majetek, jak se to snaží autor vsu-gerovat nezasvěceným čtenářům Kukátka.

V širších souvislostech chci k celému problému poznamenat, že v nedávné době v Anglické ulici několik občanů nově vybudovalo nebo upravilo trávník před plotem své zahrady, konkrétně u čp. 322, 620 nebo 730. Stejně tomu bylo na některých jiných místech v Dobřichovicích, jako např. ve Všenorské ulici. Jak tam však situace vypadá dnes a čím je to vinou? Odpověď zde není třeba roz-vědět.

Závěrem si myslím, že bychom se měli zamyslet nad článkem předsedy MNV s. Kuchaře z Kukátka č. 1/89, ze kterého cituji: "Vždyť k tomu, abychom si své prostředí, ve kterém žijeme a ve kterém budou žít a vyrůstat i naše děti, dále zkrášlovali a zpří-

se ale musím vrátet středem, nerad se koupu v neznámém toku.

Už budu skoro na nádvoří zámku, a hele, zastavily se jim hodiny. No, to podzámčí mě moc neoslňuje. Ale tedy je nějaká socha. Mám smůlu, hlavu mají asi restaurátoři. Já mám dneska pech. Vrats do nádvoří jsou zavřená. Mají snad mimořádnou inventarizaci zámeckých sbírek? A co je to tedy za trosku? Chudáci děti - to je jejich zařízení. Zřejmě se to bude bourat, aby to nebyzdilo vedlejší parčík.

No, a náměstí s hospodou nikde. Nákupní středisko - tam bude jenom láhvové. Sláva, kepe mi za krk, jsem osvěžen. Nejde mi však do hlavy, že teče ze stříšky nad vchodem, když přišlo včera! Samé záhady. No tohle, lípy, naše národní stromy, a co to vidím? Koupím vilu se zahr. Zn.: Do 20 tis. - Prodám dogu Zn.: důchodce - Zítřka se bude tančit všude - vstupné dobrovolné. A pak semé rezavé připínáky. Co tedy asi dělají mladí ochrenáři přírody naproti ve škole? Já být šikovným osmákem, tak bych v precovním vyučování hned udělal nějakou obrátku kolem nejvíc polepené lípy, aby ti dospěláci mohli na ní všechno zveřejňovat. Škoda, že lípy nepřetáhnu každého větvevi hned při činu.

A to už jsem zase na výpedovce. Podívejme se - jezírko. Herdek, dostal jsem to zepředu. Ti tedy jezdí jako blázni. Ještě že půjdu zpátky přes most. Snad vítr neutichne.

No tohle je areál! Trochu jsem sice v rozpacích, který objekt se buduje a který už věkem chátrá. Asi tedy málo cvičí na nářadí. Sokolové měli vždycky vypracované svaly a když stavěli tělocvičny, tak to jenom lítalo. Za sokolovnu eni nepůjdu, stačí mi, jak vypadá zepředu.

A co teď? Mám se snad vrátet stejnou cestou? To tedy ne, už teď na tu trasu nikdy nezapomenu.

Hele - krásný žigulík. Slečno, zachraňte mě, prosím, a odvezte mě odsud rychle pryč!"

A. T.

Vážení čtenáři!

Znovu si dovolueme upozornit, že zveřejněme i kritická slova na adresu našeho časopisu. Předpokládáme ovšem, že čtenář se za kritiku nestydí a podepíše se. Jeho jméno můžeme ponechat v tajnosti, pro uveřejnění nám postačí šifra. Platí to beze zbytku i o básni kritizující nápin Kukátka č. 3/89. Ozve se její autor? Redakce

Co to čtete, princí? - Slova, slova, slova.

Nemám vůbec nic proti předsedovi ani členům komise školské, mládeže a tělovýchovy; ve svém volném čase konají důležitou a potřebnou práci, konají ji zdarma a pro nás. Mám však něco proti správě této komise, která byla vytvořena nikoli proto, aby informovala občany o činnosti komise, ale aby nějak vyplnila jeden bod programu prosincového plenárního zasedání MNV; že jej vyplnila "slovy, slovy, slovy", na tom už příliš nesálží.

O činnosti komise jsem se z této zprávy dozvěděl pouze toto: že se v uplynulém období zabývala především hodnocením práce škol, že se rozrůstá agenda kolem kácení stromů, že se několikrát zabývala činností SSM a že členové komise vykazují dobrou aktivitu, "což dokazuje procento návštěvnosti na komisích, které činí

87 - 90 %." Kromě toho je ve zprávě několik údajů o naší základní a zvláštní škole, o činnosti pionýrské organizace a to je vše. Nevadí mi, že v ní není nic o dobtřichovické mládeži a dobtřichovické tělovýchově, i když i touto problematikou by se měla zpráva zabývat; patrně to bude obsahem jedné ze zpráv příštích. Vadí mi však formální a nic neříkající věty a odstavce, které vyplňují asi polovinu textu. Co si mám myslet o třech nejdůležitějších úkolech, když ani nevím, komu přísluší jejich plnění. Úkol uvedený jako první, v němž se mluví o prohlubování komunistické výchovy mládeže v duchu marxismu-leninismu na principech socialistické pedagogiky a o trvalém prosazování vysoké ideovosti, kvality, odbornosti a efektivnosti výchovně vzdělávacího procesu, je úkol pro

jskokolív školu v jakékoli zemi socialistického tábora. Na splnění následujících dvou, týkajících se zvyšování společenského poslání pedagogických pracovníků a zdokonalování systému řízení na všech stupních škol a školských zařízení, nestačí nejen naše, ale žádná základní škola, takže to jsou zřejmě úkoly pro někoho jiného. Uvádět, že "práce školy se v loňském roce řídila hlavními úkoly resortu školství po 17. sjezdu a organizačními směrnicemi ministerstva školství, včetně usnesení stranických orgánů", považuji za podceňování intelektuální úrovně poslanců a občanů; žádný z nich si totiž nemyslí, že práce školy se řídí hlavními úkoly

ministerstva dopravy a spojů a směrnicemi z vysílačky Svobodná Evropa. Málokdo asi také pochybuje o tom, že "v oblasti mravní výchovy je cílem vytvářet kladné mravní vlastnosti"; spíše by ho asi zajímalo, jakými prostředky je těchto cílů dosahováno. Domnívám se dále, že měřit aktivitu členů komise procentem účasti na schůzích je formální; procento účasti dává obraz pouze o tom, jak často se člen komise zúčastnil jejích schůzí.

Polemizovat by šlo i s celou řadou dalších formulací, nepovažují to však za podstatné. Podstatné je to, aby každá zpráva jakékoli komise a jakéhokoliv orgánu byla konkrétní a neformální, aby obsahovala minimum proklamací a obecných pravd - v minulém období jsme se jich neposlouchali dost. Že to není jednoduché, potvrzuje i úkaz, kterého jsem si povšiml v některých televizních reportážích: reportér položí otázku a dotyčný mu odpoví na něco úplně jiného! Je to prostá filozofie: důležitě není zaujmout stanovisko, důležité je něco říci, snížit příliš záleží na obsahu. Je ovšem otázkou, do jaké míry je tato filozofie v souledu s potřebami současnosti.

E. Calda

Rozhovor

Od počátku prosince 1988 se snažime připravit rozhovor pro naše čtenáře s náčelníkem OO VB Řevnice npor. Kařkou. Bohužel se nám do této doby nepodařilo rozhovor pro nadměrnou zaneprázdněnost náčelníka OO VB uskutečnit. Vzhledem k tomu, že se v nejbližší době nečekává narušování veřejného pořádku ani v Praze, ani kdekoli jinde, doufáme, že si npor. Kařka pro nás najde chvíli, kdy nám naše otázky zodpoví.

Životní prostředí

O zlaté horečce v Dobřichovicích

Jsou data, která pohnula světem (třeba rok "nula", protože neexistuje) a místa na zeměkouli, která pohnula chudáky, dobrodruhy i berkovními domy celého světa. Klondyke, Kimberly - ale nač chodit tak daleko? Zlatou či stříbrnou horečku jsme zažili i v naší malé zemi. Zlatonosná Otava, Jihlava, stříbrný Jáchymov, nedeštělé Jílové. Píkovická laguna vstoupila spolu s babičkou Mery i

do kultury. Tak uvážuji: proč Jihlava a kdysi - a ne my a teď? Proč bylo Jílové a nejsou Dobřichovice?

Všimněte si, že uvedená místa se proslavila, když se v nich začalo těžit to, čeho tam byl dostatek. Když jáchymovští hledali místo stříbra zlatu, žádá "jáchymovská" horečka by se v dějinách nekonala - a americký dolar by se zřejmě jmenoval úplně jinak, protože by nemohl svůj název převzít od poctivého stříbrného tola-ru našich předků. Hle, jak malá příčina vede kdalekosáhlym důsledkům!

A co tedy Dobřichovice? Myslím, že i my máme možnost dotknout se historie. Jen se musíme držet osvědčených, dějinami prověřených receptů. Totiž: musíme těžit to, v čem se topíme, co nám neustále přibývá. Vždyť obnovitelné zdroje budou časem ty nejcennější.

Čeho tedy máme v naší obci nejvíce? Bohužel - nepořádku. Pokud budeme těžit papíry a další odpadky na našich cestách (v našem ka-tastru, v našem údolí...) nemůžeme si stěžovat na nedostatečné zdro-je surovin. Posuďte sami:

Jen na jednom úseku cesty U rokle na Brunšově (asi 200 m) jsem během necelé hodiny sebral 138 ks papírů, 37 nedopalaků cigaret, 4 lahve, 3 trosky lahví, dvě igelitové tašky, 13 konserv, jednu sterou botu, dvě levé rukavice, jednoho přejetého kosa, klubko pro-vázku, hrst kovových drobností - a jeden dětský dudák neboli šidít-ko. Slušná surovinová základna, že? A nejzajímavější je, že po pou-hém týdnu "sběrové pole" opět kypí hřjností materiálu všeho druhu.

Vážení přátelé, přichází jaro. Naši předkové kdysi na konci zimy prováděli důkladný úklid, aby důstojně přivítali nové slunce a nový život. My jsme si zvykli místo trpělivé práce konat různé akce. Jestliže pro začátek ještě bez "správné hlavičky" pro společ-nost pracovat neumíme, upozorňuji na "akci Z". Z - jako Zvelebení obce, Z - jako Zájem o věci veřejné.

Měli bychom - Znovu uklízet,

- Znovu Zeměstnávat v obci meteře - ochránce pořádku,

- Znovu se Zabyvat tím, co leží Za naším plotem.

Ovšem - ráda bych se dožila toho, že toto všechno budeme dělat ne pro akci, ale z úcty ke svým spoluobčanům.

Alena Šarounová

KULTURA

Pohádka o Rolníčce

V minulém čísle Kukátka jsem vám, vážení čtenáři, podala

zprávu o činnosti našeho dětského divadelního souboru. Zprávu su-
chou, konstatující. Kromě jiného je v ní uvedeno, že hrajeme zatím
především pohádky. Dnes se s vámi chci také podělit o jednu. O po-
hádku krásnou, prospěšnou estetické výchově naší mládeže, ale bobu-
žel takovou, kterou vám zatím zahrát nemůžeme.

Tak tedy: za devatero horami u jedné řeky ležela jedna stře-
disková obec. Jak se na název "středisková" sluší, byla centrem
správním, obchodním, centrem služeb občanům - a protože to byla
obec obývaná příslušníky kulturního národa, byla upravená a umo-
žňovala svým občanům bohaté kulturní vyžití: nejen sledování zajíma-
vých pořadů v kulturním sále, ale zejména vlastní činnost - v krouž-
cích tanečních, hudebních, v herně, v čítrně - i v kroužku divadel-
ním.

Zejména dětem se v divadelním kroužku pracovalo dobře. O je-
jich činnost měla zájem nejen škola, která pravidelně navštěvovala
jejich představení, ale i rodiče ochotní pomáhat při nácviu nových
her, připravit scény a v nesčetných dalších činnostech, bez kterých
se provoz souboru neobejde. Už minula pionýrská éra počátečních
nesnází, kdy bylo nutné vše sehnat "načerno" nebo platit z kapsy
vedoucí kroužku, kdy se děti klepaly zimou při zkouškách, kdy bylo
třeba před i po zkoušce upravovat sál, kdy se děti učily estetické-
mu vnímání světa na konci cesty vedoucí přes hospodu, okolo pách-
noucích a neustále otevřených záchodů, v chladné otlučené místnosti,
kde se mohlo zkoušet, jen pokud nebyla jinak obsazena. Minula doba,
v níž skupinku nadšenců držel při životě jen zájem několika věrných
diváků, kterým je soubor neuskonalé vděčný za podporu věcnou - ale
zejména morální.

Prostě - v této pohádkové obci všichni dávno vědí, že ke kva-
litnímu životu je nám zapotřebí kultury stejně tak jako statků hmot-
ných - a že se s kulturou musíme seznamovat od dětství, musíme se
jí učit stejně tak jako čtení a psaní, abychom později uměli vy-
chutnat její plody a zůslechtit jejím prostřednictvím život nás všech.

Skončila pohádka - krásná, prospěšná estetické výchově naší
mládeže, ale bohužel taková, kterou vám zatím zahrát nemůžeme. Ano,
je zde škola, která se o naší práci zajímá, existuje malý okruh
věrných diváků - zbytek je však už z říše fantazie. A v našem světě
se záznaky nedějí - nebo snad přece?

»»»

Sobota 4. března 1989 - sál Dobřichovické sokolovny

Je krátce po 18-té hodině, do židlemi zaplněného sálu se

trousí první diváci, aby zabrali nejlepší místa. Jediný vícekepe-
citní kulturní stánek v Dobřichovicích mírně zkrášlený žlutými zá-
věsy na čelní stěně a modrým potahem lemuujícím prkenné podium oče-
kává účinkující, kteří slibují přehládku trampských, country a
westernových písní a melodii nazvanou "III. velký potlach" a pořá-
denou ZO SSM Dobřichovice-Karlík spolu se "šedým vlkem" Hanzou Slo-
váčkem z pražského Tramp klubu.

Velký totem visící na stěně, dílo F. Bobka v loňském roce, potvr-
zuje tématiku pořádku. Několik minut po 19-té hodině uvádí J. Slovák
ček první protagonisty, v průběhu večera se na jevišti postupně stří-
dají Eda Wild se svojí partnerkou E. Zebllkovou, TS Úsvit Praha,
Léda Wait "Woki", Bíláci z Ranče pod skelou Chrustenice, duo Něho-
da z Radotína a skupina Nezmaři. Třiapůlhodinový blok písniček měl
tentokrát menší počet posluchačů než v minulých letech (asi 130
oproti více než 200), ti, kteří však mohli srovnávat s uplynulými
vystoupeními, určitě nebyli zklamáni. Přestože řada lidí tento hu-
dební záhr v koncertní podobě příliš neuznává, můžeme konstatovat,
že trampský potlach se stal tradičně bohatě navštěvovaným kulturním
podnikem v Dobřichovicích.

/dh/

Pohádka

O Bajajovi

Bylo nebylo jedno království a v tom království vládl král
Populus Bipopulissimus. Měl tři dcery, které se jmenovaly Minulost,
Přítomnost a Budoucnost. Byly vám to hešteřilky - repetilky, od
rána do noci se jen handrkovaly, hádaly a svářely. Ztrnula a to-
porná Minulost záviděla rokokově naperáděné Budoucnosti, zatímco
šmudlinka Přítomnost se snažila získat za spojence tu nebo onu,
což dopadlo tak, že ji zradily obě. Králi Populu Bipopulissimovi
z toho věcného dohadování a vyrovnávání se s tou či onou dcerou za-
čínala jít hlava kolem. Tu ho naštvála Minulost, tam ho popíchl
Přítomnost a Budoucnost? Ta se mu vysmívala z růžového sedu.

"Hrom do těch holek" láteřil král a vztekel se na celé krá-
lovství. A celé království mělo švandu z monarchy, který si neuměl
udělat pořádek ani doma. Podle toho také vypadala jeho monarchie,
i když nebyla o nic lepší než lečjanská republika, ba ani o nic horší
než leckterý protektorát. Záleželo na tom, zda ji občan posuzoval
z místní šatlavy, nebo z hotelu Ritz-Pitz na náměstí.

Jednou, to když se dcery zase producovaly a poddány lid z toho měl ukrutánskou psinu, král vztekle zadupal a zvolal:

"Ať je tu něco, co vás konečně spořádá!" V tom se zاتمelo, strhla se víchřice a nad městem přeletěla hrůzostrašná saň - saň Byrokracie.

"Ale takhle já to nemyslel," zkoušel se z ošemetné situace vykroutit král Populus Bipopulissimus.

"Myslel, nemyslel," zařvala saň, "odedneška tu rozhodují já a co řeknu, to platí. Uspědím se v centrálním hvozdu a tam budu úřadovat. Pro začátek vyhledejte výměnny stav!"

A bylo ouvejo po celém království. Saň se uhnízдила v kamenné slují, kam si nechala zavést potrubní poštu a telefon. Opevnila se šikem stolů, za nimiž seděli referenti, sekretáři a tajemníci až po ty nejtajemnější. A nad nimi železná opona utkaná z úředních hodin s nápisem Národ sobě! Co dodat? Saň žrala lidi den po dni, rok za rokem, že nebylo v celém království téměř nikoho neožraného nebo nedožraného, kdo by si pamatoval, jak to vypadalo dřívě.

Letitý Populus Bipopulissimus bloudil chodbami paláce a trávil čas v samohlavách. Dcery se už ani nehádalý, ani nepravly. Netěčně zíraly do prostoru, mouchy, snězte si nás, a nebylo mezi nimi valného rozdílu.

Na samém kraji království u břehu potoka pod vysokou vrbou stála prostá, dřevěná, jako klíčka čistounká chaloupka. Bydlela v ní chudá vdova se synem Honzou. Nebo Vencou? Nebo Jirkou? Už sám nevím. Většinou mu říkala kluku. Kluku ušatej, kluku drzeji! Ty můj kloučku, prostě jak to situace vyžadovala. Kluk byl čiperný a chytřý, naučil se brzy číst, psát a počítat, a když mu už ani stará máma nemohla pomoci s perciálními rovnicemi a analytickou geometrií, poznal, že je čas jít do světa. Máma mu napekla buchet do rance, kluk si k nim strčil spisek K otázce úlohy osobnosti v dějinách, ještě dostal křížek na čelíčko, pusu na rozloučenou a hurá do světa! Šel a šel, a když dostal hlad, posadil se na mez, vyndal buchtu a začal jíst. Kde se vzal, tu se vzal, stojí u něj dědeček.

"Mladý člověče, nedal bys mi kousek?"

"Ale jen si vezměte, dědečku," nabídl mu kluk, protože nebyl ani skrbník, ani lakomec. Seděli, jedli a povídali si. O životě a vůbec. Chvílemi se přeli, chvílemi se i hádali, ale kupodivu tuze dobře si rozuměli. Nakonec dědeček řekl: "Víš, když chceš prosadit něco takového, musíš se tvářit jako ... no, jako pitomec! Jen tak ti to projde. A jestli chceš, pomohu ti stát se králem, i když nevím,

zděli je to odměna." A prozradil klukovi, že král Populus Bipopulissimus konečně vyhlásil, že kdo jej zbaví sani Byrokracie, ten dostane ruku princezny a půl království. A pošeptal klukovi do ucha, jak na tu zlou saň vyzrát. A jak se zjevil, tak zmizel.

Do královského paláce se zatím sjížděly všelijaké existence. Kluk se tam potkal se škrtiči pokroku, matadory teorie a praxe, ba i sabijáky reformem. Chřestili zbraněmi, řinčeli a duněli, až z nich hrůza čísel. Svrěpě svírali programy a prohlášení, jimiž hodlali bestii umlátit.

"Tak Ty chceš zničit Byrokracii?" zeptal se král Populus Bipopulissimus kluka, když jej konečně přijal k audienci.

"Bajaja," řekl kluk a přikývl.

"A jak to chceš provést?" vyzvídal král.

"Bajaja, bajaja, bajajásás," odpověděl mu kluk.

"No, to je ostatně Tvůj problém," usoudil král. "Podmínky znáš; dělej, co umíš," řekl na odchodu. "Ale je Tě škoda, mohli jsme si krásně popovídat."

"Bajaja," odpověděl kluk a vyzrazil k centrálnímu hvozdu.

"Jméno!" zaútočila Byrokracie z reproduktoru nad jeskyní.

"Bajaja," odpověděl kluk. "Přijmení!" "Bajaja." Datum narození?" "Bajaja." "Místo narození?" "Bajaja." A tak to pokračovalo kolonku za kolonkou, rubriku za rubrikou. Co jste dělali před ... , po ... a nyní. Bajaja! Bajaja! Bajaja! Bajaja!!!

Před jeskyní se rozhostilo ticho. Byrokracie zpracovávala údaje. Analyzovala dotazníky formálně, obsahově i strukturálně. Bajaja! Zes a znovu bajaja-ajajeb-jebaj! Bylo to k nesežrání! Vám se řekne: Víc hlav, víc rozumu! Saní hlavy se proplétaly, kombinovaly, nahrazovaly, reorganizovaly. Bajaja! Dusilo to. Rdousilo to. Saň lapała po dechu.

Kluk seděl před jeskyní a četl si. O úloze osobnosti v dějinách. Najednou z jeskyně zazněl strašlivý řev. Pak se rozrazila vrata a z nich vyrazilo hejno referentů, sekretářů a tajemníků. Běželi jako o život a jim v patách rozružená, leč bezmocná Byrokracie.

"Výhrál jsi, Bajajo!" zařvaly její hlavy a kanula z nich razitková berva. "Ale neraduj se! Já se vrátím, já jsem totiž nesmrtejná," zavly ještě unisono hlavy. Pak saň vzlétla a zmizela za obzorem.

"Tož Bajaja," řekl kluk a šel si pro slíbenou odměnu.

Populus Bipopulissimus ho už vyhlížel, protože drby jsou rychlejší než nohy.

"Tak kterou z dcer si vybereš, Bajajo?" ptal se král.

"Dejte mi tu prostřední a já Vám slibuji, že o ni budu dobře pečovat," odpovídal mu Bajaja. A byla slavná svatba.

Kluk - teď už Bajaja I. - vládl spravedlivě ku prospěchu lidu i sebe sama. Vládl tak, že jeho monarchie se nedala srovnat s kterou republikou. Vždycky, když o něco důležitějšího šlo, tvářil se jako bloud, říkal bajaja ... a dělal dobrou politiku.

Pověst o králi Bajajovi I. se roznesla po světě a mnozí to zkusili dělat po něm. Jenže zůstali na půl cesty.

Dobrou noc.

R. Wagner

BRŽIŠTĚ SENZACÍ

Zneuznaný vynález

Dobřichovický občan A.N., který si nepřeje být jmenován - ačkoli jeho jméno zřejmě vejde do dějin (!) - ucházel se o přiznání celosvětového patentu pod názvem "Domácnost na baterky". Jedná se o vynález nesmírně důležitý zvláště pro naši obec: elektrický sporák, automatická pračka, chladnička, mrazák, zásobník vody, domácí vodárna i čerpadlo pro nucený oběh ústředního topení - vše na baterky !!!
Nerszil však na neprosté nepochopení patentových odborníků, kteří po prohlášení občana A.N., že naše obec je bez předchozího ohlášení celé hodiny bez dodávky elektřiny, povolali pohotovost psychiatrické léčebny.

Když se po svém propuštění vykázal lékařským dobrozdáním o svém neprosto normálním stavu, mezi patentovými odborníky vznikla nepřehledná situace: někteří označovali naši obec termínem "předrozvojové území" a doporučovali povolání komisi OSN, další pochybovali o pravosti lékařského dobrozdání a jediný realista mezi nimi pronesl výrok: "Žijete zřejmě v elektrotechnickém středověku".

e-r

NEPŘEHLEDNĚTE

Údajně na základě vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů byla provedena ve stánku PNS u nádraží kontrola, podle níž je zakázáno

Kukátko ve stánku prodávat. O dalším postupu jednáme s příslušnými orgány.

S pozdravem Administrativně zdar !

Redakce

PS.: Kukátko bude v prodeji pravděpodobně v těchto místech:

- nákupní středisko Dobřichovice
- prodejna Ma vyhlídce
- prodejna Pramen u lávky

Je také ještě možno uzavřít předplatné Kukátka na tento rok.

KINO

Oznamuje se láskám vašim

ČS.

Čarovný les.

USA-Jugoslávie. Pohádkový sen pod začarovaným stromem.

Cikánka.

7.4. 20.00

Francie. Komédie o muži oloupeném

8.4. 17.30

o auto, o srdce i o peníze. V hl. roli C. Brassieur.

20.00

Navždy a věčně.

14.4. 20.00 Ml. nepříst.

NSR. Znovuobjevení lásky v předtuše smrti.

15.4. 18.00

20.00

Lov na draka.

15.4. 16.00

SSSR. Tajemný původ živel. katastrof.

Jestli se rozzlobíme, budeme zlí.

21.4. 20.00 Zvl. vstupné

Itálie. B. Spencer a T. Hill v hl. rolích italské komedie.

22.4. 17.30

Oficiální verze.

22.4. 20.00 Ml. nepříst.

Argentina. Film vyznamenaný Oscarem.

Kladivo na čarodějnice.

28.4. 20.00 Ml. nepříst.

ČS. Film o mechanismu zla, které dokáže i zvítězit. Režie O. Vávra.

29.4. 17.30

<u>Bolek a Lolek - dva rytíři</u>	29. 4.	16.00
<u>Samotář.</u>	29. 4.	20.00 Zvl. vstupné
<u>Francie. Kriminální příběh ze současné Paříže. V hl. roli J.P. Belmondo.</u>	30. 4.	17.30 20.00
<u>Sterostliví medvídci.</u>	30. 4.	16.00
<u>USA. Dětské představení.</u>		

1. května 9.30 hodin - Slevnostní představení pro děti, pořádané MNV a složkami NF v rámci oslav 1. máje

Vstup volný!

INZERCE

Koupím golfové hole s pevnými zády nebo sesličku s polohovými zády.
Zn.: Dovož. Helena Pokorná, Za parkem 628, Dobřichovice

K 4/89 - 01

Vyměním stypický 2 + 1 I. kategorie v Praze 2 - Vinohradech,
23m² + 21m² + 16m², slunný, telefon, zvýšené přízemí,
za 4 + 1 nebo větší 3 + 1 v Dobřichovicích.

Zn.: Z. Vodsloh, Sarajevská č. 14, Praha 2 - Vinohrady
K 4/89 - 02

Koupím staré radiopřijímače i nehrající.

Zn.: tel. 9911614 - J. Macháček

K 4/89 - 03

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O
schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14.3.1985 a
registrováno pod číslem 321002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže
ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobřichovicích.
Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně.

Cena 2,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 5.3.1989. V prodeji od: 5. 4. 1989.

Uzávěrka příštího čísla: 9.4.1989. Uzávěrka č.6 :7. 5. 1989.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,

252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.